

«هوالحکیم»

«دیدار خدا در قرآن»

سخنران:

دکتر وحید باقرپور کاشانی

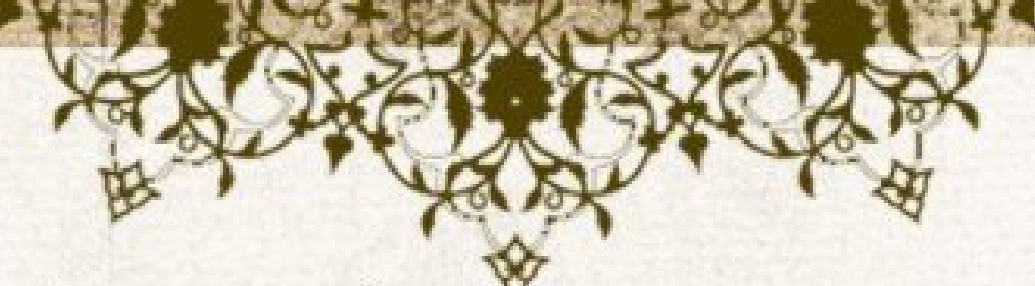

حالا ممکنه یک نفر بگه آقاجون! مگه در قرآن نگفته: «إِلَىٰ رَبِّهَا
نَاطِرَةٌ» می‌گه در قیامت، خدا رو نظاره می‌کنه! این آیه چی
می‌گه؟ ببینید من یک نکته‌ای رو عرض بکنم: ما به صراحتِ
خود قرآن، می‌گه ما یک آیات محکم داریم «هُنَّ أُمَّ الْكِتَابِ وَ
آخِرُ مُتَشَابِهَاتٍ» متشابهات رو باید ارجاع بدیم به محکمت؛
متشابهات رو باید ارجاع بدیم به کسانی که قرآن بر اون‌ها نازل
شده! علم قرآن رو دارن! لذا قرآن همه‌ی آیاتش برای ما بین
نیست... آشکار نیست! مثلاً «حم... عسق» یعنی چی؟ حم
یعنی چی؟ بدون روایت برای ما معنی کنید؟ یعنی چی؟

برای همین قرآن می‌گه: «بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا
الْعِلْمَ» بله! قرآن بَیِّن... آشکار، اما برای کی؟ برای کسی که علم
قرآن رو در وجودش قرار دادیم! برای کسی که قرآن به تعبیری نبی
اکرم صلی الله علیه و آله و اوصیاء ایشانه. قرآن که همه چیزش برای ما بَیِّن نیست
همه آیاتش! بله محکوماتش درسته، متشابهاتش چی؟ چرا! صرف
احتمالات می‌تونیم بگیم، اما می‌تونیم قسم بخوریم واقعاً مراد
خداوند همینه؟! نمی‌تونیم! صرف احتمال! اما نبی اکرم این رو مطرح
می‌کنن. لذا وقتی قرآن به پیامبر می‌گه ما این ذکر رو بر تو نازل
کردیم، چی؟ «لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ» که این رو تبیین کنی... تشریح کنی
برای مردم. همه چی رو ما از قرآن نمی‌تونیم بفهمیم!

بینید! مهم‌ترین فرع دین چیه؟ صلوة! کجای قرآن آورده نماز صبح دو رکعت؟ کجای قرآن آورده نماز مغرب سه رکعت؟ گفته آقا جان نماز رو بپا بدارین! این تبیینش رو نبی اکرم صلی الله علیه و سلم ... قرآن به صورت کلی مسائل کلی‌گویی داره... اجمال‌گویی داره... موجب جزئیة تفسیر هم بیان کرده، اما ریزکاری‌ها رو نبی اکرم صلی الله علیه و سلم بیان می‌کنه! خب پس آیاتی داریم متشابه، نیازمند. قرآن به فرمایشات نبی اکرم صلی الله علیه و سلم و اهل بیت عصمت و طهارت، کسانی که خداوند علم قرآن رو در وجودشون قرار داده، محکم... متشابه... ناسخ... منسوخ... همه‌ی این‌ها رو می‌دانند، هر چیزی که در ارتباط با قرآن.

لذا نسبت به آقا امیرالمؤمنین فرمودن که، ابن حجر عسقلانی در الصواعق المحرقة می‌گه که: «علیٌّ مَعَ الْقُرْآنِ، قرآنٌ مَعَ علی!» چنین شخصیتی! خب حالا ما نگاه می‌کنیم «إِلَى رَبِّهَا نَاطِرَةٌ»، این نظر چه نظری؟ این جاست که ائمه‌ی معصومین فرمودن در مجامع حدیث «إِلَى رَبِّهَا نَاطِرَةٌ»، چی رو نظاره می‌کنن؟ فرمودن رحمت خداوند رو! این آیه متشابه‌ست؛ رحمت خدا رو مشاهده می‌کنن! و با توجه به اون آیاتی که «لَنْ تَرَانِي» هست، او آیه‌ای که خداوند قابل رؤیت نیست، تمام این‌ها نشون می‌ده که پس یک معنی دیگه‌ای داره! لذا یکی از آیاتی که استناد می‌کنن می‌گه: «إِلَى رَبِّهَا نَاطِرَةٌ»، یعنی خدا گفته بینشون!

خدا رو که داری می بینی، خدا دارای یک مکانی باید باشه! خدا باید
جهتی باشه! خدا باید محدود، تجسد باشه... تجسم باشه! تمام
این ها نشانه های قائم به غیر بودن! نیاز... احتیاج... فقر! و خداوند
متعال جا نداره! خدا مکان نداره که! خداوند اصلاً سنخ این موجودات
نیست که! یک حقیقتی که به خود، یک حقیقتی که غنی هست.
«أَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ» این خداوند غنی...
بی نیاز... به خود! اما موجودات چی ان؟ فقیرن... محتاج به اویند!
نیازمند به او هستن! و بین قائم به ذات و قائم به غیر در حقیقت
بطن و کتم او که نمی تونه سنخیت باشه... مثلثیت باشه! همچنین
چیزی معنا نمی ده که!

